850/10

Den 6. september 2010 blev i sag nr. 77.303:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Lærerstandens
Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde den 7/6 2004.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet. Klagen er modtaget i Ankenævnet for Forsikring den 23/11 2009.

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 20/1 2009, at klageren under opstart af motorcykel beskadigede akillessenen, da kickstarteren slog tilbage.

Af de lægelige journaler fremgår, at han dagen efter ulykken opsøgte hospitalet, hvor han blev røntgenfotograferet, men man fandt ingen tegn på fraktur, og diagnosen tolkedes som en forstuvning af ankelleddet (distorsio reg malleolorum), og han instrueredes i RICE-princippet, idet han herudover fik udleveret krykkestokke.

Selskabet har i skrivelse af 28/4 2009 tilbudt klageren at blive undersøgt af en speciallæge i fod- og ankelkirurgi, og denne har i erklæring af 16/6 2009 bl.a. anført:

> "Pt. er kendt af mig fra tidligere idet jeg har foretaget kirurgi på pt. vedr. den aktuelle skade.
> …

Aktuelle
Pådrog sig 07.06.2004 skade mod ve. ben.
…
Oplevede smæld i læggen. Kontaktede først dagen efter skadestue, hvor man tolkede tilstanden som en lille ledbåndsskade i ankelleddet og anbefalede RICE-optræning. Igennem 2 år tiltagende problemer med træthed af lægmuskulaturen, dårlig gangfunktion og forkert gang og blev derfor henvist til undertegnede som fandt tegn til Achillesseneskade, som blev ultralydsmæssigt verificeret 10.10.08. Foden kunne føres op i 50° dorsal fleksion og der var svært muskelsvind på 4 cm.
20.11.08 blev der derfor foretaget rekonstruktion af sene til passende længde.
…
Resumé
Achillesseneskade dateret 07.06.04. Overset dagen efter på skadestuen og først 20.11.08 rekonstrueret.

Konklusion
Der er god overensstemmelse mellem anamnese og klinik.
Der er mén svarende til Achillesseneskade med muskelsvind af moderat karakter. Tilstanden har været stationær det sidste 1/2 års tid og bør kunne afgøres nu.

Diagnose
Ruptura tendinis Achilles sin."

På baggrund af speciallægeerklæringen har selskabet ved skrivelse af 8/7 2009 anmodet klageren om at besvare, hvad årsagen er til, at han først anmelder skaden i 2009, ligesom selskabet ønskede oplyst, hvorledes klagerens gener har udviklet sig siden skaden i 2004 og frem til 29/10 2008. Endelig bad selskabet klageren oplyse, hvornår de tiltagende problemer, der førte til behandlingen på privathospitalet, opstod.

Klageren har som svar herpå i skrivelse til selskabet af 21/7 2009 anført, at han først efter operationen blev opmærksom på, at der var tale om et erstatningsberettigende ulykkestilfælde, og at der var sket en langsom formindskelse af hans lægmuskel over årene.

Ved skrivelse af 20/8 2009 afviste selskabet at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet var forældet i medfør af § 29 i Forsikringsaftaleloven. Det var selskabets opfattelse, at klageren senest ved udgangen af 2006 må have været klar over de gener, som han nu søger erstatning for, hvorfor kravet var forældet pr. 1/1 2009.

Klageren har i skrivelse modtaget i selskabet den 25/8 2009 hertil bemærket, at han i hele perioden selv har optrænet sit ben i håb om, at der kom en bedring, men at det

først er den 10/10 2008, at hans akillessene bliver skannet, og hvor han bliver oplyst, at denne er svært læderet.

Selskabet fastholdt imidlertid sin afvisning af sagen, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 8/9 2009.

Over for nævnet har klageren indgivet klage den 20/11 2009 med påstand om, at selskabet anerkender anmeldelsen som sket rettidig og udbetaler den erstatning, der tilkommer ham. Til støtte for sit krav har han bl.a. anført:

> "Ved skadestuebesøget dagen efter fik jeg besked på, at der var tale om en forstuvning af anklen.
>
> Da jeg under hele forløbet har taget udgangspunkt i at der var tale om en forstuvning, har jeg håbet at tilstanden ville kunne forbedres ved træning. Generne har dog været til stede hele tiden, men først da jeg opdager at min lægmuskel er svundet ind, bliver jeg klar over at det ikke kan forbedres ved træning. Derfor kontakter derefter en læge. (Fremgår også af lægeerklæringen) Den 10.oktober 2008 bliver jeg scannet, og bliver her orienteret om at min achillessene er svært beskadiget.
>
> Jeg mener fortsat ikke, at jeg kunne have kundskab til kravet allerede ved udgangen af 2006, idet jeg på det tidspunkt stadig havde den opfattelse, at generne kunne trænes væk. Jeg var heller ikke på det tidspunkt klar over, at der var min achillessene der var ødelagt. Først da jeg opdager at min lægmuskel er blevet mindre, bliver jeg nervøs for at det er mere alvorligt end først antaget, og kontakter lægen. Det sker i 2008, hvor jeg bliver gjort bekendt med at der er tale om en alvorlig læsion af achillessenen."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 11/12 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Vi lægger afgørende vægt på, at vores medlem har haft gener lige siden uheldet. Det er endvidere vores opfattelse, at vores medlem senest efter to års forsøg på genoptræning burde have indset, at generne ikke ville forsvinde.
> …
> Det er vores opfattelse, at vores medlem senest i 2006 efter to års forsøg på genoptræning uden nævneværdigt resultat burde have indset, at der var varige mén efter uheldet i form af smerter, muskeltræthed og dårlig gangfunktion. I medfør af ovenstående paragraf blev kravet forældet to år efter udgangen af 2006, dvs. pr. 01.01.09.
>
> Vi tillader os til at henvise til nævnets kendelse nr. 73.177. Her var erstatningskravet forældet, da den tilskadekomne havde haft markante gener længe inden, diagnosen blev stillet.
>
> Da vi frem til 01.01.11 befinder os i en overgangsperiode på grund af ændringerne i forældelseslovgivningen, skal vi for god ordens skyld bemærke, at sagen også har været vurderet efter de nye forældelsesregler, som foreskriver, at et erstatningskrav er forældet tre år efter fordringen kunne kræves opfyldt.

Da vores medlem efter skadestuebesøget den 21.06.04 både vidste, at han var kommet til skade, samt at skaden kunne anmeldes til ulykkesforsikringen, er det vores opfattelse, at kravet er forældet ved udgangen af juni 2007 efter de nye regler.

Overgangsreglerne foreskriver, at den regel, ny eller gammel, der giver den forsikrede længst mulig frist for anmeldelse, skal anvendes. Kravet er derfor først forældet pr. 01.01.09."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder at måtte lægge til grund, at klageren efter skadestuebesøget ikke havde grund til at antage, at han ved ulykkestilfældet havde pådraget sig en dækningsberettigende skade. Henset til at følgerne er opstået og forværret gradvis, finder nævnet det betænkeligt at fastslå, at kravet var forældet, inden klagen blev modtaget i ankenævnet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Lærerstandens Brandforsikring G/S, skal anerkende, at klagerens krav på erstatning efter ulykkestilfældet den 7/6 2004 ikke er forældet, og skal genoptage sagsbehandlingen.

J. Hermann